

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ה' מְנַחֵם אָב (הילולת רבנו

הקדוש רבי יצחק לוריא אשכנזי "האריז"ל" זי"ע):

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה יוֹט

עֵקֶר הַתְּכֵלִית וְהַשְּׁלֵמוֹת הוּא רַק לְעַבְד הַשֵּׁם בְּתַמִּימוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל. כִּי יֵשׁ מְחַקְרִים שְׂאוֹמְרִים, שְׁעֵקֶר הַתְּכֵלִית וְהָעוֹלָם הֵבֵא הוּא רַק לְדַעַת כָּל דְּבָר כְּמוֹת שֶׁהוּא, כְּגוֹן לִידַע הַכּוֹכָב כְּמוֹ שֶׁהוּא, לִידַע מַהוּתוֹ וּמִפְּנֵי מָה עוֹמֵד בַּמָּקוֹם הַהוּא. כִּי יֵשׁ מְשֻׁכָּל וּמְשֻׁכָּל וְשֻׁכָּל, דְּהֵינּוּ הַכַּח הַמְשֻׁכִּיל וְהַשְּׁכָל בְּעֵצְמוֹ וְהַדְּבָר הַמְשֻׁכָּל וְזֶהוּ הַתְּכֵלִית וְהָעוֹלָם הֵבֵא אֶצְלָם, שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֶחָד מֵהַמְשֻׁכִּיל וְהַמְשֻׁכָּל וְהַשְּׁכָל וְהֵם מְבִלִים יְמֵיהֶם עַל זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה לְחַקֵּר וּלְהַשְׁיֵג הַמְשֻׁכָּלוֹת, שִׁיְהִי הַתְּכֵלִית אֶצְלָם, וְזֶהוּ בְּעֵצְמוֹ הָעוֹלָם הֵבֵא לְדַעְתָּם. רַק שְׁבַעֲוֹלָם הַזֶּה שְׁמֵלֵב שִׁין בְּגוֹף, אֵין לָהֶם תַּעֲנוּג כָּל־כָּךְ מִן הַחֲקִירוֹת, וּבְעוֹלָם הֵבֵא שִׁית־פֶּשְׁטוֹ מִהַגּוֹף, יִתְעַנְּגוּ מְאֹד מְזִיָּה. וְלְדַעְתָּם הָרַעָה, עֵקֶר הַשְּׁגִת הַתְּכֵלִית הוּא עַל־יְדֵי חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שְׁלָהֶם.

אַבֵּל בְּאַמֶּת אֶצְלָנוּ עֵקֶר הַשְּׁגִת הַתְּכֵלִית הוּא רַק עַל־יְדֵי אֶמוּנָה וּמַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, לְעַבְד הַשֵּׁם עַל־פִּי הַתּוֹרָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת. וְעַל־יְדֵי־זֶה בְּעֵצְמוֹ זוֹכִין לְמָה שְׂזוֹכִין, 'עֵין לֹא רָאָתָה' וְכו', כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים קי"א): "רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֶת ה'" – שְׁעֵקֶר רֹאשִׁית וְקַדִּימַת הַחֲכָמָה הוּא רַק יִרְאֶת ה', שְׁצָרִיד לְהַקְדִּים הַיִּרְאָה לְהַחֲכָמָה.

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקעב - צמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְתִדַּע שְׂאִין הַדָּבָר כְּדַעְתָּם, חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי אִם־כֵּן לֹא יִשְׁיגוּ
הַתְּכֵלִית, רַק מְתִי מְעַט מְעַט מְאֹד, דְּהֵינּוּ הַבְּעֵלֵי־שָׁכֶל
פִּילוֹסוֹפִים. וּמָה יַעֲשׂוּ קְטַנֵּי הָעֶרְוָה, שְׂאִין לָהֶם שָׁכֶל כְּזֶה לַחֲקֹר
חֲקִירוֹת, לְדַעַת הַמְּשֻׁכְּלוֹת, שֶׁהֵם רַב וְעָקֹר הָעוֹלָם, אִיךְ יִשְׁיגוּ הֵם
אֶת הַתְּכֵלִית.

אַבֵּל בְּאַמֶּת עֲקָר הַשָּׁגַת הַתְּכֵלִית הוּא רַק עַל־יְדֵי תְּמִימוֹת
דִּיקָא, דְּהֵינּוּ יִרְאֵת־הַשֵּׁם וּמְצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּפִשִּׁיטוֹת
גְּמוּר. וְזֶהוּ (סוֹף קִהְלֶת): "סוֹף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע, אֶת הָאֱלֹקִים יִרְא וְאֶת
מְצוֹתָיו שְׂמוֹר, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם". הֵינּוּ שֶׁשְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ, עָלִיו
הַשָּׁלוֹם, מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, שֶׁעֲקָר הַשָּׁגַת הַתְּכֵלִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת סוֹף
דְּבָר, הוּא רַק עַל־יְדֵי תְּמִימוֹת וּפִשִּׁיטוֹת, לִירְאָה אֶת ה' וְלִשְׁמֹר
מְצוֹתָיו בְּפִשִּׁיטוֹת. וְזֶהוּ: "סוֹף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע, אֶת הָאֱלֹקִים יִרְא
וְאֶת מְצוֹתָיו שְׂמוֹר", שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תְּמִימוֹת וּפִשִּׁיטוֹת, לִירְאָה אֶת
ה' וְלִקְיִים מְצוֹתָיו בְּעֶבְדָּא וְכו'. בְּפִשִּׁיטוֹת כַּנ"ל. וְזֶה שְׁפִים: "כִּי זֶה
כָּל הָאָדָם" - הֵינּוּ כִּי זֶה יָכוֹל כָּל אָדָם לְקִיִּים וְלִהְשִׁיג עַל־יְדֵי־זֶה אֶת
הַתְּכֵלִית, מֵאַחַר שֶׁעֲקָר הוּא "אֶת אֱלֹקִים יִרְא" וְכו'. עַל־כֵּן יָכוֹל כָּל
אָדָם לְהִשְׁיג הַתְּכֵלִית, כִּי זֶה כָּל אָדָם יָכוֹל לְקִיִּים:

וּבְאַמֶּת הוּא אִסוּר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת מְחַקֵּר, חֵם וְשָׁלוֹם,
וְלִלְמַד סְפָרֵי הַחֲכָמוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם. רַק הַצְּדִיק הַגְּדוֹל
מְאֹד, הוּא יָכוֹל לְהַכְנִים עֲצָמוֹ בְּזֶה, לְלַמֵּד הַשְּׁבַע חֲכָמוֹת. כִּי מִי
שֶׁנִּכְנַם בְּתוֹךְ הַחֲכָמוֹת הַלָּלוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, יָכוֹל לִפְלֹא שָׁם.

כִּי יֵשׁ אָבִן נֶגְף בְּכָל חֲכָמָה וְחֲכָמָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת עֲמָלָק,
שֶׁעַל־יְדֵי הָאָבִן הַנֶּגֶף הַזֶּה יָכוֹלִין לִפְלֹא, חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי עֲמָלָק
הָיָה פִּילוֹסוֹף וּמְחַקֵּר וְכָפַר בְּעֲקָר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כ"ה): "וְלֹא
יִרְא אֱלֹקִים", דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא רַק נוֹהֵג עַל־פִּי חֲכָמוֹת, וְאִין לוֹ יִרְאָה

כָּלֵל. אֲבָל הַצְדִּיק בְּשִׁנְכֵנֶם בְּאֵלוֹ הַשְּׁבַע חֲכָמוֹת, הוּא מַחֲזִיק עֲצֻמוֹ וְנִשְׁאָר קַיָּם עַל עֲמֻדוֹ עַל-יְדֵי אֱמוּנָה, בְּבַחֲיַנֵּת (חֲבִקוּק ב'): "וְצְדִיק בְּאֱמוּנָתוֹ יַחִיָּה". כִּי "שְׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְקָם" (מִשְׁלֵי כ"ד) הֵינּוּ שְׁהַצְדִּיק הַגָּדוֹל הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ אֱלוֹ הַשְּׁבַע חֲכָמוֹת, וְאַף-עַל-פִּי שֵׁשׁ יְכוּלִין לְהַחֲלִיק וְלִפֹּל עַל-יְדֵי הָאָבֶן נֶגֶף, בְּחִינַת עֲמֹלֵק כַּנ"ל, אֲבָל הַצְדִּיק – שְׁבַע יְפוֹל, וְקָם עַל-יְדֵי אֱמוּנָה כַּנ"ל. וְזֶה: "שְׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְקָם" – סוּפֵי-תִבּוֹת עֲמֹלֵק, שֶׁהוּא הָאָבֶן נֶגֶף שֶׁל הַשְּׁבַע חֲכָמוֹת, שֶׁעַל-יְדוֹ נוֹפְלִין, חֵם וְשָׁלוֹם, אֵךְ הַצְדִּיק שְׁבַע יְפוֹל, וְקָם עַל-יְדֵי אֱמוּנָה כַּנ"ל.

וְזֶה שְׁכָתוֹב בְּמִשְׁה רַבֵּנוֹ (שְׁמוֹת י"ז): "וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה", בְּמִלְחָמַת עֲמֹלֵק כִּי עַל-יְדֵי אֱמוּנָה הֶחֱלִישׁ אֶת עֲמֹלֵק, דְּהֵינּוּ הַחֲכָמוֹת וְהַחֲקִירוֹת כַּנ"ל. וְזֶה: "וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה". 'יָדָיו' – הֵינּוּ בְּחִינַת מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קי"ט): "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה". שֶׁעַל-יְדֵי אֱמוּנָה וּמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, שֶׁהֵם הַפָּדָ בְּחִינַת עֲמֹלֵק, הֶחֱלִישׁוּ כַּנ"ל. וְאֱמוּנָה זֶה תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁתְּרַגְּמִים: 'פְּרִישָׁן בְּצִלוֹ'. כִּי הַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה הַטָּבַע, וְנִתְּבַטְּלִין הַחֲכָמוֹת וְהַחֲקִירוֹת, שֶׁהֵם הוֹלְכִים עַל-פִּי הַטָּבַע. וְזֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית אֲצִלְנוּ, שֶׁתְּהִיָּה הַתְּפִלָּה נִכְלָלָת בְּאַחַדוֹתָיו יְתִבְרָךְ, בְּבַחֲיַנֵּת (דְּבָרִים י'): "הוּא תִּהְלֶתְךָ וְהוּא אֱלֹקֶיךָ", שֶׁהַתְּפִלָּה וְהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ אֶחָד, כְּבִיכּוֹל, וְזֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית בְּאַמְתִּי:

וְהַמְחַקְרִים וְהַכּוֹפְרִים מְפָרְשִׁים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה עַל-פִּי חֲכָמוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁלָּהֶם, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה, וְאִפְלוֹ מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה, מְפָרְשִׁים הַכֹּל עַל-פִּי צוּרָה וְשִׁכְלֵל. לָא מִבְּעֵיָא מַעֲשִׂיּוֹת הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה, אוֹמְרִים שֶׁהֵם מְרַמְזִים רַק עַל הַנִּמְשָׁל וְהַצּוּרָה לְבַד, דְּהֵינּוּ שִׁכְלִיּוֹת שֶׁלָּהֶם, אֲלֹא

זֶזְק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקע' - צמח מנוהרני'ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אִפְלוּ מִצֹּוֹת מַעֲשִׂיֹוֹת הַמִּפְרָשִׁים בַּתּוֹרָה, מִפְרָשִׁים הַכֹּל שֶׁהֵם
מְרַמְזִים רַק עַל שְׂכָלִיּוֹת וְחֻכְמוֹת שְׁלָהֶם, וְכוּפְרִים בְּפִשׁוּטוֹ לְגַמְרִי.
וְזֶהוּ בְּחִינַת מַה שֶּׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (תְּנַחֲמוּא וְהוּבָא
בְּרַש"י תצא), 'שְׁהִיָּה עִמָּלֶךְ חוֹתֶךְ מִלּוֹת וְזוֹרֵק כְּלָפִי מֵעֵלָה'. כִּי מִיָּלָה
הִיא מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה, שְׁנִצְטוּהָ בָּהּ אֲבָרָהֶם אָבִינוּ, שְׁהִיָּה רֵאשׁ
לְמֵאֲמִינִים. וְעִמָּלֶךְ, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַכוּפְרִים, הוּא
כוֹפֵר בְּכָל הַמִּצְוֹת וּמְפָרֵשׁ הַכֹּל עַל שְׂכָלִיּוֹת לְבַד כַּנ"ל. וְזֶהוּ:
'חוֹתֶךְ מִלּוֹת וְזוֹרֵק כְּלָפִי מֵעֵלָה' - שְׁכוֹפֵר בְּמִצְוֹת מִיָּלָה, וְזוֹרֵקָה
כְּלָפִי מֵעֵלָה אֵל הַשָּׁכֵל. כִּי הֵם מִפְרָשִׁים הַכֹּל רַק עַל שְׂכָלִיּוֹת לְבַד,
וְכוּפְרִים בְּעֲשִׂיֹוֹת הַמִּצְוֹת כַּנ"ל. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוּ יוֹדְעִים מֵהֶם כָּלֵל.
וְעַל־כֵּן עָקַר הַכְּנָעָתוֹ - עַל־יְדֵי אֲמוֹנָה, בְּחִינַת: "וַיְהִי יְדֵי אֲמוֹנָה"
וְכוּ' כַּנ"ל:

(זאת התורה לא נמנעתי מפיו הקדוש צעלמו, ועין צהמטות
מזה).

הַתּוֹרָה

שִׁיר לְא"ב חֲדָשׁ, מְרִיבָה, אוֹת י

עַל־יְדֵי הַמַּחֲלָקֶת שִׁישׁ בְּעוֹלָם, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשִׂין מִפְרָסְמִים
קֶדֶם זְמַנָּם. הֵינּוּ כִּי כְּשֶׁאֶחָד נִכְנָס בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, הוּא
צָרִיךְ לְשִׁחוֹת וּלְהַתְמַהֵמָה עַד שִׁיתְפָּרֵס בְּעוֹלָם, וְעַל־יְדֵי פָגַם
הַמַּחֲלָקֶת נִתְפָּרֵס קֶדֶם זְמַנּוֹ. וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם גּוֹרְמִים הַזֶּזְק וְהַפְּסִד
לְהֵאִישׁ הַזֶּה, שֶׁנַּעֲשֶׂה מִפְרָסְם קֶדֶם זְמַנּוֹ, אוּ גַם לְהַדְרִיךְ לְעִבּוֹדַת
הַשֵּׁם, שְׁהִיָּה זֶה רוֹצֵה לְגַלוֹת בְּעוֹלָם, וְאֲזִי גּוֹרְמִין מִיָּתֵהּ לְבַעֲלֵי
הַמַּחֲלָקֶת. וְלִפְעָמִים, שֶׁאִין הַפָּגַם גָּדוֹל כָּל־כָּךְ, אֲזִי גּוֹרְמִין עֲנִיּוֹת.

וְזֶה הַסּוּד מְבֹאֵר בַּתּוֹרָה בַּפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א): "וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו וַנִּגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלָדֶיהָ וְכוּ'. כִּי כִשְׁמַת־חַיִּל לְכַנֵּם לְאִיזָה דָרָךְ הוּא בְּחִינַת הַרְיוֹן, וְצָרִיךְ לְהִתְעַלֵּם שָׁם בְּבְחִינַת עֲבוּר, כִּי עֲדִין לֹא נִתְגַּלָּה זֶה הַדָּרָךְ בְּעוֹלָם, רַק הוּא נִכְנָס לְשָׁם לְגַלּוּתוֹ, וְאִזִּי הוּא בְּחִינַת הַרְיוֹן, בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי ד): "בְּדָרָךְ חֲכָמָה הִרְיִתִּיךְ". בְּחִינַת הַרְיוֹן, וְצָרִיךְ לְשָׁהוֹת שָׁם וּלְהִתְמַהֲמַה, לְחַמֵּם עֲצָמוֹ שָׁם כְּמוֹ עֶבֶר בְּמַעֵי אִמּוֹ, עַד שִׁיִּגִיעַ הַזְּמַן, שִׁיֵּצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם, לְגַלּוּת זֶה הַדָּרָךְ בְּעוֹלָם. וְכִשְׁיוֹצֵא קֶדֶם זְמַנוֹ, זֶה בְּחִינַת נִפְּל. וּפְגָם זֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי מַחְלָקַת כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת: "וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו" – הֵינּוּ מַחְלָקַת, עַל־יְדֵי־זֶה: "וַנִּגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלָדֶיהָ" – הֵינּוּ בְּחִינַת הַמְּפָרְסָמִים שֶׁנַּעֲשִׂין קֶדֶם זְמַנָּם, שֶׁהֵם בְּבְחִינּוֹת נִפְּלִים כַּנ"ל, וְעַנְשָׁם מִיִּתָּהּ אִזְ עָנִי, לְפִי הַפְּגָם כַּנ"ל. וְזֶה: "אִם לֹא יִהְיֶה אָסוּן" – פִּירֵשׁ רַש"י: בְּאִשָּׁה. הֵינּוּ שְׁלֹא יִפְסִידוּ וְיִקְלְקְלוּ אֶת הַדָּרָךְ חֲכָמָה בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת אִשָּׁה הָרָה כַּנ"ל, רַק יִפְסִידוּ הַנִּפְּלִים, דְּהֵינּוּ הָאֲנָשִׁים בְּעֲצָמוֹן, שֶׁנִּתְּפָרְסְמוּ וַיֵּצְאוּ בְּעוֹלָם קֶדֶם זְמַנָּם. כִּי כְּמוֹ שֶׁבְּאִשָּׁה הָרָה, כְּשֶׁנּוֹגְפִין אוֹתָהּ עַד שֶׁמִּפְּלֵת נִפְּלִים, יֵשׁ שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת, דְּהֵינּוּ שְׁלִפְעָמִים הִיא מִפְּסֻדַת הַנִּפְּלִים לְבָדָם, שֶׁמִּפְּלֵת אוֹתָם עַל־יְדֵי שִׁיֵּצְאוּ בְּלֹא עֵתָם, וְלִפְעָמִים גַּם הָאִשָּׁה הָרָה בְּעֲצָמָה נִזְוָקַת עַל־יְדֵי־זֶה וְנִסְתַּלְקָה כְּמוֹ־כֵן בְּבְחִינּוֹת הַנ"ל. הֵינּוּ שְׁלִפְעָמִים נִפְּסְדִין הָאֲנָשִׁים בְּעֲצָמוֹן, שֶׁנִּתְּפָרְסְמוּ קֶדֶם זְמַנָּם, שֶׁהֵם בְּחִינַת נִפְּלִים אֲבָל עֲדִין לֹא נִסְתַּלְק הַדָּרָךְ חֲכָמָה בְּעֲצָמוֹ, רַק הַנִּפְּלִים לְבַד, וַיְכוּלִין אַחֲרֵים לְהִתְעַבֵּר שָׁם בְּבְחִינַת הַרְיוֹן הַנ"ל, כְּמוֹ בְּמִשְׁלֵי אִשָּׁה הָרָה כַּנ"ל. וְלִפְעָמִים נִפְּסְדִין גַּם הַדָּרָךְ חֲכָמָה בְּעֲצָמוֹ, בְּאִפְּן שֶׁאֵפְלוּ אִישׁ אַחַר אִינוּ יְכוּל לְכַנֵּם לְשָׁם בְּבְחִינַת הַרְיוֹן,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקטו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדק מצד רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לגלות ולהוציא זה הדרך לעולם, שזה בחינת מיתת האשה הרה
כנ"ל. ולפי הפגם, בן הענש. כמו שמפרש בתורה, "אם לא יהיה
אסון" - 'באשה', "ענוש יענש" - 'במזון', הינו עניות, שנעשה
כשאינן הפגם גדול כל כך כנ"ל. "ואם יהיה אסון" - 'באשה',
שגרמו להפסיד גם הדרך בעצמו כנ"ל, אזי: "ונתת נפש תחת
נפש", הינו מיתה כנ"ל. ה' יצילנו:

סדר קצור לקוטי מזהרני"ת היימני:

תורה יט

א עקר העבודה הוא רק תמימות ופשיטות גמור בלי שום חכמות
וחקירות. וזהו עקר התכלית האמתי. ובאמת הוא אסור גדול
להיות מחקר חם ושלום וללמד ספרי החכמות. רק הצדיק הגדול
מאד הוא יכול להכניס עצמו בזה ללמד השבע חכמות (עין "לקוטי
מזהרני"ת חלק א סימן ס"ד). כי יש אבן נגף בכל חכמה וחקמה שהיא
בחינת עמלק. כי עמלק היה פילוסוף ומחקר וכפר בעקר. ועל ידי
האבן נגף הזאת יכולין לפל חם ושלום. אבל הצדיק הגדול מאד
שהוא בחינת משה רבנו כשנכנס באלו השבע חכמות הוא
מחזיק עצמו ונשאר קים על עמדו על ידי אמונה בבחינת: "וצדיק
באמונתו יהיה". כי "שבע יפול צדיק וקם". הינו הצדיק הגדול
הולך דרך אלו השבע חכמות ואף על פי שיכולים להחליק ולפל
שם על ידי האבן נגף בחינת עמלק, אבל וקם על ידי אמונה
כנ"ל. וזה שבע יפול צדיק וקם סופייתבות עמלק, שהיא האבן
נגף של השבע חכמות שעל ידו נופלין חם ושלום, והצדיק עומד
וקם ומחזיק עצמו על ידי אמונה. אבל אנשים פשוטים אסור גדול
להם לכנס בספרי חקירותיהם. ואפלו ספרי ישראל שמדברים

מִחֲקִירוֹת אָסוּר לְהִבִּיט בָּהֶם כָּלֵל, כִּי מִזִּיקִים הִרְבֵּה לְאַמוּנָה
הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא יְסוּד הַכֹּל. וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ עֲבָשׁוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים
הִרְבֵּה מְאֹד הַמְּלָאִים מוֹסֵר מִירֵאת הַשֵּׁם בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת שְׂאִינָם
מִיִּסְדִּים עַל דַּעַת חֲכָמֵי יוֹן יַמַּח שְׂמָם. רַק יְסוּדְתָם בְּהִרְרֵי קֹדֶשׁ עַל
דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִפְרֹט הַמִּיִּסְדִּים
עַל דְּבָרֵי רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּרִיּוֹחַאֵי וְחִבְרֵיּוֹ. הֵפֶךְ בָּהֶם וְהֵפֶךְ בָּהֶם.
בָּהֶם דִּיקָא וְלֹא בְּהַסְפָּרִים שְׂמַעְרַב בָּהֶם דַּעַת הַגּוֹיִים הַכּוֹפְרִים
בְּעֵקֶר שֵׁהֶם בְּחִינַת עֲמָלֶק. מִהֵר הַמְּלִיט עַל נַפְשֶׁךָ מֵהֶם וּמֵהַמוֹנָם
וְתִהְיֶה לְךָ נַפְשֶׁךָ לְשַׁלֵּל לְחַיֵּי עוֹלָם וְלַעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים:

תורה כ

א כְּשֶׁאֶחָד נִכְנָם בְּעִבּוּדַת ה' הוּא צָרִיךְ לְשָׁחוֹת וּלְהִתְמַהֵמֶה עַד
שִׁיתְפָּרְסֶם בְּעוֹלָם. וְעַל־יְדֵי הַמַּחְלָקַת שְׂיִישׁ בְּעוֹלָם נִתְפָּרְסֶם קֹדֶם
זְמַנּוֹ וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם גּוֹרְמִים הַזֶּקֶן וְהַפֶּסֶד לְהֵאִישׁ הַזֶּה שֶׁנֶּעֱשֶׂה
מִפָּרְסֶם קֹדֶם זְמַנּוֹ. אוֹ גַם לְהַדְרִיךְ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם שֶׁהִיא זֶה רוּצָה
לְגַלוֹת בְּעוֹלָם. וְאִז גּוֹרְמִין מִיִּתְּהָ לְבַעֲלֵי הַמַּחְלָקַת. וְלַפְעָמִים שְׂאִין
הַפָּגָם גְּדוֹל כָּל־כֶּף אֲזִי גּוֹרְמִין עֲנִיּוֹת, וְזֶה הַסּוּד מְבֹאֵר בְּהַתּוֹרָה
בַּפָּסוּק: "וְכִי יִנְצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו" וְכו' עֵינֵי פָּנִים:

סֵדֶר יְמֵי מַלְחַמַּת הַיּוֹמִי:

מִט גַּם אִז כְּשֶׁדְּבַרְתִּי מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, סִפַּר לִי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ
שֶׁהָיָה אֶצֶל רַבֵּנוּ זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּעַת שְׂכַבְּרָ אַחֲזוּ בְּדֶרֶךְ נְסִיעָתוֹ
הַקְדוּשָׁה לְנִסְעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא אִז אִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־
שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהָיָה אִישׁ עָשִׂיר קְצַת וּמִיָּחָס גְּדוֹל, וְנִתְאַוָּה מְאֹד לְנִסְעַ
עִם רַבֵּנוּ זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִרְבֵּה רַעִים עַל רַבֵּנוּ
זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה לְבַקֵּשׁ עֲבוּרוֹ שִׁיקַח אוֹתוֹ עִמוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנוֹדַע

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ עֲנִין זֶה עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ
לְהָאִישׁ הַנִּי"ל אֶתְּהָ חָפִין לְנִסְעֵ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי מָה אֵין אֶתְּהָ
נוֹסֵעַ הַשֵּׁיב הָאִישׁ הַנִּי"ל אִם תִּקְחוּ אוֹתִי עִמָּכֶם אִסַּע עִמָּכֶם מִיַּד
עָנָה רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ וְאָמַר לוֹ מַה טַּעַם יֵשׁ לָךְ שְׂאֶתְהָ רוּצָה
לְנִסְעֵ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בּוֹדֵאִי מְכָרָח שֵׁישׁ לָךְ טַעַם כִּי הֲלֹא גַם
יִשְׁמַעְאֵלִים וְעַרְבֵיִים נוֹסְעִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְהַשֵּׁיב לוֹ מַה
שֶׁהַשֵּׁיב:

וְהִנֵּה אֵינִי זֹכֵר סִפּוּר הַדְּבָרִים הַיָּטִב אֲבָל הָעֶקֶר מַה שֶּׁנִּצְרָךְ לָנוּ
מִסִּפּוּר זֶה הוּא מַה שֶּׁשָּׁמַעְתִּי מִהָאִישׁ הַנִּי"ל שְׂאֶחֶר כִּךְ נִזְדַּעְזַע
רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, וְהִפֵּךְ פָּנָיו מֵאִישׁ הַנִּי"ל וְדִבֵּר אֶל הָעוֹלָם
בְּהַתְּלַהּבוֹת גָּדוֹל וְכָל דְּבָרָיו הָיוּ כְּגַחְלֵי אֵשׁ כְּדַרְכוֹ וְעָנָה וְאָמַר
כְּשֶׁרוּצִים בְּאַמֶּת לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֹאמַר אִם אֶקַּח אוֹתוֹ יִסַּע,
כִּךְ רוּצִים לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל? הֲלֹא כְּשֶׁרוּצִים לָבוֹא לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין לִילֵךְ רַגְלֵי כִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אָמַר לְאַבְרָהָם לָךְ לָךְ
מֵאַרְצָךְ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וְכוּ' אֶל הָאֶרֶץ לָךְ דִּיקָא שְׂצָרִיכִין לִילֵךְ רַגְלֵי
מִמָּשׁ כִּדֵי לְזָכוֹת לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאָמַר זֹאת בְּהַתְּלַהּבוֹת גָּדוֹל
מְאֹד:

וְהִנֵּה דְבוּרִים אֵלוֹ שְׂזָכִיתִי לְשִׁמְעֵ אֲזו חֲזָקוֹ אֶת לְבִי מְאֹד בְּעֲנִין
הַנְּסִיעָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי בְּכָל פַּעַם וּפַעַם שְׂאֲנִי זֹכָה לְשִׁמְעֵ אֵיזָה
דְבוּר בְּעֶלְמָא שְׂיָצָא מִפִּי רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ מַה שְּׁלֹא שָׁמַעְתִּי
עַדִּין, יָקָר בְּעֵינֵי מְאֹד מִפּוֹ וּמִפְּנִינִים מְכָל־שִׁכְן וְכָל־שִׁכְן עִתָּה
כְּשֶׁזָכִיתִי לְשִׁמְעֵ דְבָר חָדָשׁ בְּעִתּוֹ מַה טוֹב וּמַה נָּעִים אַחֲרֵ כִךְ
יִשְׁבְּנוּ שָׁם כָּל הַיּוֹם, וְגַם בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית וְהַשּׁוֹחֲטִים הָיוּ אֲזו אֶצְלֵי
וְדַבַּרְתִּי אֲזו מִהַתּוֹרָה 'דְרָשׁוּ' (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן ל"ז) שְׂמִדְבַר שָׁם מִעֲנִין
שׁוֹחֲטִים גַּם שָׁם מְדַבֵּר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֵין שָׁם:

נ אַחַר שֶׁבֶת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אָף עַל פִּי כֵן עֲדִין הָיִיתִי נְבוּךְ בְּדַעְתִּי קֶצֶת, אָף עַל פִּי כֵן פִּטַּרְתִּי אֶת הַבַּעַל עֲגָלָה וְהַחֲזַרְתִּיו לְבֵיתוֹ וְנִתְעַכְבַּתִּי בְּקָרִימֵינִטְשָׁאק עַד יוֹם שְׁלִישִׁי וְהַבַּעַל עֲגָלָה הֵנִ"ל נִסַּע מְקָרִימֵינִטְשָׁאק לְאֵיזָה מְקוֹם הַסְמוּךְ לְשֵׁם עַל מְנַת לְחֹזֵר לְקָרִימֵינִטְשָׁאק וְלֹא חֹזֵר עַד יוֹם שְׁלִישִׁי הֵנִ"ל וּמַחֲמַת זֶה הָיוּ לִי בַמָּה סְפִקוֹת גַּם רַבִּי שְׁלֹמֹה הֵנִ"ל הָיוּ לוֹ כַּמָּה חֲלוּקֵי דַעוֹת בְּתַחֲלָה אָמַר שְׁיִסַּע לְבֵדוֹ עִם עֲגָלָה אַחֶרֶת שֶׁל אֵיזָה אָדוֹן אַחֵר כִּי אָמַר שְׁלֹא יִסַּע כָּלֵל וְכָל זֶה הָיוּ מְנִיעוֹת לְעַנְיִן נְסִיעַתִּי כִּי לְעַנְיִן שְׁכִירוֹת הַבַּעַל עֲגָלָה הָיָה נִצְרָךְ לִי שְׁיִסַּע רַבִּי שְׁלֹמֹה עִמִּי:

נא בְּיוֹם ג' הֵנִ"ל נִסַּע רַבִּי אֵיזִיק נֵרוֹ יָאִיר לְדַרְךְ לְשִׁיקְלָאב וְעָשָׂה אֵיזָה סְעֻדָה קֹדֶם נְסִיעַתּוֹ, וְהָיָה שָׁם רַבִּי אֶהְרֹן חֲתָן רַבֵּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָחִיו שְׁהָיָה לוֹ אֶז מַחֲלוּקַת עִמּוֹ:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

לט עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה נִצּוּלִין מִמִּיתַת בְּנִים חַס־וְשָׁלוֹם (שם לד).

שְׁלוֹם

א עַל-יְדֵי עֲנָוָה וְשִׁפְלוּת זוֹכִין לְתוֹרָה, וְעַל-יְדֵי הַתּוֹרָה זוֹכִין לְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה וְגֵרִים, וְעַל-יְדֵי זֶה נִתְעַלָּה וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִשְׁלַם הַיְרָאָה, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשָׁלוֹם (לִיקוּטֵי מוהר"ן יד).

ב וַיֵּשׁ שְׁנֵי מִיְנֵי שָׁלוֹם, יֵשׁ שָׁלוֹם בְּעֲצָמָיו, כִּי תַחֲלָה צָרִיךְ לְרַאוֹת שְׁיִהְיָה שָׁלוֹם בְּעֲצָמָיו. כִּי לְפַעְמִים אֵין שָׁלוֹם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: אֵין שָׁלוֹם בְּעֲצָמֵי מִפְּנֵי חַטָּאתִי, וְעַל-יְדֵי הַיְרָאָה זוֹכָה לְשָׁלוֹם בְּעֲצָמָיו וְאֵזִי יְכוּל לְהַתְּפִיל, וְעַל-יְדֵי תַפְלָה זוֹכָה לְשָׁלוֹם הַכָּלְלִי שָׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת (שם).

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקפ' - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ג מוכיחי הדור הם מרבים שלום בעולם וגם עושים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים (שם כב).

ד לפי השלום שבדור כן יכולין למשך את כל העולם לעבודתו יתברך, לעבדו שכם אחד, כי על-ידי השלום שיש בין בני אדם הם מדברים זה עם זה, והם חוקרים זה עם זה מה הוא התכלית מכל העולם כלו ומתבלין, והם מסבירים זה לזה האמת שסוף כל סוף אין נשאר מהאדם כלום כי אם מה שהכין לעצמו לאחר מותו לעולם הנצחי, כי אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב וכו'. ועל-ידי זה ישליך כל איש את שקר אלילי כספו, וממשיך ופונה את עצמו להשם יתברך ולתורתו ועבודתו ומקרב את עצמו אל האמת. אבל כשאין שלום חם-ושלום, מכל שכן כשיש מחלוקת חם ושלום, אזי אין מתועדין יחד זה עם זה ואין מדבר אחד עם חברו מהתכלית, ואפלו כשמתועדים יחד לפעמים ומדברים יחד אין נבנסין דבריו בלב חברו מחמת הנצחון והמחלקת והשנאה והקנאה. כי מחלוקת ונצחון אינו סובל האמת כמבאר במקום אחר. נמצא שעקר ההתרחקות מהשם יתברך של רב בני אדם הוא על-ידי המחלוקת שנתרבה עכשו בעונותינו הרבים המקום ירחם (שם כז).

ה על-ידי תקון הברית זוכין לשלום (שם).

סדר ספורי מעשיות הימני:

ונתישבו אלו השלוחים: למה להם לילך אל האלהות הנ"ל, דהינו אל המדינה שהיו עשירים מפלגים מאד, שהם אצלם כלם אלהות כנ"ל, כי הלוא אצל זה האיש בודאי יוכלו לקבל ישועה, כי הלוא זה האיש הוא אלוה גדול על כלם (לפי דעתם הרעה הנ"ל), מאחר שיש לו עשירות עצום ומפלג כזה (כפלי כפלים יותר מכאן), על-כן

בְּקִשׁוֹ מִזֶּה הָאִישׁ שִׁילַךְ עִמָּם לְמַדִּינַתָּם, וְנִתְרַצָּה לָהֶם וְהִלֵּךְ עִמָּם
 וּבֵא לְמַדִּינַתָּם וְהָיָה אֶצְלֵ בְנֵי הַמְּדִינָה שְׂמֻחָה גְדוּלָה שְׂמֻצָּאוֹ
 אֵלֹהֵי כְּזָה, כִּי הָיוּ בְּטוּחִים שְׁעַל־יָדוֹ יְהִיָה לָהֶם תְּשׁוּעָה בְּיַד־אֵי,
 מֵאַחַר שֶׁהוּא אֵלֹהֵי כְּזָה (לְפִי דַעְתָּם), כִּי יֵשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוּם כְּזָה
 וְצָוָה זֶה הָאִישׁ (שֶׁהוּא הַמְּמַנֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל, שֶׁקָּבְלוּ אוֹתוֹ בְּנֵי הַמְּדִינָה
 הַזֹּאת לְאֵלֹהֵי), שֶׁקָּדָם שִׁיְהִיָה סֵדֶר מְתָקֵן וְנִכּוֹן בַּמְּדִינָה לֹא יִקְרִיבוּ
 קָרְבָּנוֹת כָּלָל (כִּי בְּאֵמֶת זֶה הַמְּמַנֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָיָה צַדִּיק גְּדוֹל, כִּי הָיָה מֵאֲנָשֵׁי
 הַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל שֶׁהָיוּ כָּלָם צַדִּיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבְיַד־אֵי הָיָה מְמַאֵס מְאֹד בְּכָל
 הַמְּנַהֲגִים הָרָעִים וְהַשְּׂטוּתִים שֶׁל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה אֲךָ עֲדִין לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַשְׁיֵב
 אוֹתָם מִדֶּרֶךְ הָרָעָה, אֲךָ צָוָה לְעֵת־עֲתָה שְׁעַל־כָּל־פָּנִים לֹא יִקְרִיבוּ קָרְבָּנוֹת)
 וְהִתְחִילוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה לְבַקֵּשׁ מֵאוֹתוֹ אֲדוּת הַגְּבוּר הַנִּ"ל שֶׁעָמַד
 עֲלֵיהֶם וְגַם הַמְּמַנֶּה עָנָה: אֲפֹשֶׁר הוּא זֶה הַגְּבוּר (הַיְדוּעַ לוֹ) וְהִלֵּךְ זֶה
 הַמְּמַנֶּה וַיֵּצֵא אֶל הַגְּבוּר, וּבִקֵּשׁ מֵאֲנָשָׁיו שֶׁל הַגְּבוּר, אִם אֲפֹשֶׁר
 לְהִתְרַאוֹת פָּנִים עִמּוֹ וְאָמְרוּ שִׁיּוֹדִיעוּ לוֹ וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ וְהִלְכוּ
 וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ, וְנָתַן רְשׁוּת, וְנִכְנַס הַמְּמַנֶּה אֶל הַגְּבוּר וְהִכִּירוּ זֶה אֶת
 זֶה, וְהָיָה בֵּינֵיהֶם שְׂמֻחוֹת גְּדוּלוֹת וּבְכִיּוֹת כַּנִּ"ל וְאָמַר הַגְּבוּר
 לְהַמְּמַנֶּה: תִּדַע, שְׁגַם הִבְעַל־תְּפִלָּה הַכָּשֵׁר שֶׁלָּנוּ רְאִיתִיו גַּם־כֵּן,
 וּכְבָר נַעֲשֶׂה מֶלֶךְ (וּסְפְרוּ זֶה לְזֶה אִיךָ נִתְגַּלְגְּלוּ וּבָאוּ לְכָאן).

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ד) יֵשׁ מִי שֶׁאָמַר שְׁשָׁנִי יָמִים וּשְׁנֵי לַיְלוֹת רְצוּפִים יֵשׁ לְהַשׁוֹתָם
 לְאַרְבַּעִים תַּעֲנִיּוֹת שְׁאִינָם רְצוּפִים: הִגָּה וַיֵּשׁ אוֹמְרִים דְּבֵאדָם חֲלַשׁ סְגִי
 לוֹ בְּב' יָמִים רְצוּפִים אֲבָל אָדָם בְּרִיא שְׁלֹשָׁה יָמִים (הַגְּהוֹת מְנַהֲגִים בְּשֵׁם מִהַר"י
 בְּרִי"ן) וְנִרְאֶה לִי דְכָל זֶה לֹא מִיִּירִי אֲלֵא בְּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב לְצוּם מ' יָמִים שְׁאִינָם
 רְצוּפִים מִכַּח תְּשׁוּבָה כַּדִּי לְהַצְטַעַר וְאִזּוּ מִשׁוֹיֵנֵן הָאִי צַעַר לְהָאִי צַעַר וְעַל
 כִּיּוֹצֵא בְּזֶה נֹאמְרוּ דִּינִים אֵלּוֹ בְּדַבְרֵי הָאֲחֵרוֹנִים ז"ל אֲבָל מִי שֶׁנִּדְרָה לְצוּם מ'

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכ"ג - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצודה שדך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
צמ"ג - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

יום צריך לקיים מה שנדרר דלא גרע מיום זה דאינו לזה ופורע ואפילו למאן דאמר דאפילו יום זה לזה ופורע הכא מודה דצריך לקיים נדרו כל שכן מ' יום שלפני י"כ שמתענים לזכר עליית משה בהר שמי שקבל עליו שאין להם תשלומין בשנים או שלשה ימים רצופים: (ה) המתענה תענית חלום ביום טוב או בחולו של מועד או בראש חדש או בחנוכה ופורים או בערב יום הכפורים צריך למיתב תעניתא לתעניתיה כדין המתענה תענית חלום בשבת (ועיין לעיל סימן רפ"ח סעיף ד'): (ו) אין תענית צבור בבבל ליאסר במלאכה ולהפסיק מבעוד יום אלא תשעה באב בלבד הילכך יחיד שקבל עליו תענית לא חיישינן שמא תענית צבור קבל עליו ומותר בכולן ומכל מקום לכתחילה טוב לומר בשעת קבלת תענית הריני בתענית יחיד לפניך מחר: (ז) כשאירע יום שמת אביו או אמו באדר והשנה מעוברת יתענה באדר ב': הגה ויש אומרים דיתענה בראשון (מהרי"ל ומהר"י מיניץ) אם לא שמת בשנת העיבור באדר שני דאז נוהגים להתענות בשני (ת"ה סימן רצ"ה) וכן המנהג להתענות בראשון מיהו יש מחמירין להתענות בשניהם (פסקי מהר"י בשם מהר"י מולין): (ח) אין צריך להתענות אלא ביום מיתת אביו ולא ביום קבורה: (ט) אם אירע יום מיתת אביו בשבת או בר"ח ידחה למחר: הגה ואין נוהגין כן אלא אין מתענין כלל וכן בשאר ימים שאין בהם תחנון: (י) הנודר לילך על קברי צדיקים שבמקום פלוני ונתעבב ימים רבים ואחר כך אירע שהשכירוהו ללכת שם די בהליכה זו: (יא) הנודר לצום סכום ימים רצופים ואירע בהם תענית חובה עולין לו: (יב) כל השרוי בתענית בין שהיה מתענה על צרתו או על חלומו בין שהיה מתענה עם הצבור על צרתם הרי זה לא ינהג עידונין בעצמו ולא יקל ראשו ולא יהיה שמח וטוב לב אלא דואג ואונן כענין שנאמר מה יתאונן אדם חי:

סימן תקסט (א) יחיד המתענה על צרה ועברה או על חולה ונתרפא או מת צריך להשלים כל התעניות שקיבל עליו אבל צבור שמתענין על שום דבר ונענו קודם חצות לא ישלימו ואם תלמידי חכמים ורוב צבור רוצים להשלים אין היחיד רשאי להפריש עצמו מהם: (ב) יחיד שמתענה על צרה ונודע שקודם קבלת התענית כבר עברה אינו צריך להשלים: הגה והוא הדין צבור ששמעו אחר חצות שקבלו התענית בטעות אין צריכים להשלים (תה"ד סימן ר"פ):

סימן תקע (א) יחיד שקבל עליו תענית כך וכך ימים ואירעו בהם שבתות וימים טובים או ראש חדש חנוכה ופורים או ערב יום הכיפורים אם קבלו בלשון קבלת תענית בעלמא אינו צריך התרה ואם קבלו בלשון הרי עלי שהוא לשון נדר צריך התרת חכם ויפתח בחרטה שיאמר לו אילו שמת אל לבך שיארעו בהם אלו הימים לא היית נודר ומתיר ולהרמב"ם משקבל עליו בלשון נדר ופגעו בו שבתות ויום טוב או ערב יום הכיפורים או ר"ח חייב לצום בהם אם לא יתירו לו אבל אם פגע בו חנוכה ופורים נדרו בטל ולא יצום בהם מפני שהם מדבריהם וצריכים חיזוק: הגה והמנהג כסברא הראשונה. מי שנדר להתענות סך ימים ואמר חוץ מיום טוב אין חנוכה ופורים בכלל ואם אמר שדעתו היה עליהם הולכים אחריו (תשובת הרשב"א סימן תרנ"ט) אבל ערב יום הכיפורים בכלל והכי נהוג ודלא כמו שפסק ביורה דעה סימן רט"ו סעיף ד':

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלוֹת הַיּוֹמִי:

ש"ט: וְעָתָה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אָב הַרְחֵמֵן, הַמָּלֵא רַחֲמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע, הוֹרְנִי וְלִמְדֵנִי דֶרֶךְ עֲצָה נְכוֹנָה וְאַמְתִּיית שְׁאֲזוּכָה לְקִיּוּמָה, בְּאֶפֶן שְׁאֲזוּכָה מֵעַתָּה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְלִבְלִי לְפָגֵם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקפ"ד - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמור - "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שׁוֹם פָּגַם חַם וְשָׁלוֹם אֶפְלוּ בְּהִתֵּר וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, שְׁאֲזֹכָה לְתִקֵּן בְּחַיֵּי מְהֵרָה כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי בַּפְּגָם
הַבְּרִית מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּם וּבְרָצוֹן וּתְרַחֵם
עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר
וּמַעֲשֵׂה "לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹקִים, וְרוּחַ נָכוֹן חִדֵּשׁ בְּקִרְבִּי הַשִּׁיבָה
לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ
קְדֻשָּׁה אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי" עֲזֹרֵנִי וְזַכֵּנִי שְׁיֵאִיר עָלַי קְדֻשַׁת רוּחוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ הַשּׁוֹרֶה וּמְרַחֵף עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וּבְזִכּוֹתוֹ וּכְחוֹ אֲזֹכָה לְצֵאת מִתְאַוֶּת נְאוּף לְגַמְרִי, וְלֹא אָבוֹא לְיַדִּי
שׁוֹם הַרְהוֹר כָּלֵל, וְלֹא לְשׁוֹם הַסְּתַכְלוֹת הַנּוֹגַע לְתַאֲוָה זֹאת וְתַעֲצִים
עֵינַי מִרְאוֹת בְּרָע, "הֶעֱבַר עֵינַי מִרְאוֹת שְׂוֵא בְּדַרְכֶּךָ חַיִּנִי" וְתַצִּילֵנִי
מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֶפְלוּ מִרִּיחַ שֶׁל
נְאוּף מְלֵא רַחֲמִים, שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד, שְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, "שְׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בְּךָ":

שׁוֹ: וְתְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁיִתְפַּשְׁטוּ
בְּעוֹלָם כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים כִּי אֲתָה
יּוֹדֵעַ, רַבּוֹנוּ דְּעֻלְמָא כְּלָא, כְּמָה וְכְמָה סְפָרִים קְדוּשִׁים וִיקָרִים שֶׁל
גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, אָבוֹת הָעוֹלָם וְנְבִיאִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים
וְתַנְאִים וְאַמוֹרָאִים, וְשָׂאֵר צְדִיקֵי יִסּוּדֵי עוֹלָם שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
שְׂרָבָם כְּכֹלָם חִבְּרוּ וַיִּסְדּוּ סְפָרִים רַבִּים יְקָרִים וְקְדוּשִׁים, וּבְעֻזּוֹתֵינוּ
הַרְבִּים נֶאֱבְדוּ וְנִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם חֲמוּל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל מְעַט
הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ מְעַט מִהַרְבֵּה, וְזַכֵּנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁיִתְפַּשְׁטוּ בְּעוֹלָם וַיֵּאִירוּ פָּנֵי תִבֵּל, לְמַעַן יִשׁוּבוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

שׁוֹ: וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֵד בְּעֻזְרֵתֵנוּ וְתַעֲקֹר

ותִּשְׁבֵּר ותִּמְגֵר ותִּכְלֶה ותִּכְנִיעַ ותִּשְׁפִּיל ותִּבְטֵל מִן הָעוֹלָם כָּל סְפָרֵי הַמִּינִים וְהָאֲפֻקוֹרְסִים וְכָל סְפָרֵי הַמַּחְקָרִים הַנּוֹטִים לְצַד מִינּוֹת וּכְפִירוֹת, הַפּוֹגְמִים בְּהַתּוֹרָה וּבְהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כָּל־מִן תֵּעַקֵּר ותִּשְׁבֵּר ותִּבְטֵל מִן הָעוֹלָם, בְּזָכוֹת וְכַח סְפָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁנִּשְׂרְפוּ וְנֶאֱבְדוּ מִן הָעוֹלָם וְתֵעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַיְשִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל מַטָּה, שִׁילְמָדוֹ קַל וְחֹמֶר הַנֶּאֱמָר בְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבָרְכָהּ, וּמֵה סְפָרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים כָּאֵלֶּה, שֵׁיהֶם שֵׁם ה', שֵׁמוֹ שֶׁנִּכְתָּב בְּקְדוּשָׁה, אֲמָרָה תּוֹרָה יִמְחָה, שִׁיתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם, בְּשִׁבִיל לְהַטִּיל שָׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ הַכְּשָׁרִים, סְפָרֵי הַמִּינִים וְהָאֲפֻקוֹרְסִים שֶׁמִּטִּילִין שִׁנְאָה וְאִיבָה וְתַחֲרוֹת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שֶׁבַשְׁמַיִם, וְעוֹקְרִים אֶת הָעוֹסֵק בָּהֶם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שִׁיאֲבָדוּ וְיִשְׂרְפוּ וְיֵעַקְרוּ וְיִמָּחוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם, וְיִמָּחוּ מִן הָאָרֶץ וְיִהְיֶה נֶמַח שְׁמֵם וְזָכָר מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמָּם:

שִׁיב: וּבְרַחֲמֶיךָ תִּשְׁמַח שָׁלוֹם בֵּינָךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְאַהֲבָתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְיִהְיֶה שָׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלָא בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׂוֹם שִׁנְאָה וְקִנְאָה וּמְרִיבָה וְקִנְטוֹר בֵּין אָדָם וְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וּבִפְרֹט בֵּין אִישׁ וְאִשָּׁה הַכְּשָׁרִים, אֲשֶׁר יַחֲוֶדֶם יָקָר מְאֹד אֲשֶׁר בָּהֶם תּוֹלָה יַחֲוֶדָא עֲלֵאָהּ, וְשִׁכְיִנָּה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם עֶזֶר וְרַחֵם שְׁלֵא תִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׂוֹם שִׁנְאָה וְקִנְאָה, בְּזָכוֹת וְכַח הַסְּפָרִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּשְׂרְפוּ וְנִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל זֶה, כַּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְעֲזַרְנוּ וְזָכְנוּ שֶׁסְּפָרִים אֵלֵינוּ שֶׁנִּשְׂאָרוּ מִהַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים מְעַט מִהֶרְבֵּה, יִתְפַּשְׁטוּ וְיִצְאוּ בְּעוֹלָם, וְיִפּוּצוּ מִעֵינֵיהֶם חוּצָה, וְיַעֲשׂוּ פְעֻלָּתָם בְּשִׁלְמוֹת וְיִמְשִׁךְ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקפו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּעוֹלָם, וַיְהִי נַעֲשֶׂה רוּחַ קְנָאָה לְטַהַר אֶת יִשְׂרָאֵל מִזְהָמַת תַּאֲוֹת
נֶאֱוָף שְׁנֵזֶכָה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל תַּאֲוָה זֹאת
מֵאֲתָנוּ לְגַמְרִי, וְלֹא יָבֹא עָלֵינוּ שׁוֹם הַרְחֹר וּמַחֲשָׁבָה רָעָה חָם
וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וּפְרוֹשִׁים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְדוֹלָה
בְּרָצוֹנָה הַטּוֹב בְּאַמָּת וְלֹא נִזְדַּקֵּק לָזֶה כִּי אִם בָּעֵת הַהִכְרָח בְּשִׁבִיל
קִיּוֹם הָעוֹלָם וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְקַיִם מִצְוָה זֹאת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה
גְדוֹלָה בְּאַמָּת בְּרָצוֹנָה הַטּוֹב:

שיג: רבונו של עולם מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי דעתי
קצרה לבאר הכל, את כל צרכי בקשותי המרבים מאד בגוף
ונפש, ובפרט בענין זה של תקון הברית שהוא יסוד הכל אשר לא
התחלתי עדין לבאר ולפרש אפס קצה מה שאני צריך להתנפל
ולתחנן לפניך הרבה, על העבר ועל ההוה ועל העתיד אך לפניך
נגלה הכל, על כן יהיה נא בעיניך כאלו הייתי פורטם עזרנו
והושיענו למען שמך, שנזכה מעתה להתקדש בקדשה גדולה
ובפרט בקדשת הברית קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך,
שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת
"הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינה נוראות בצדק
תענינו אלקי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים" עשה למען
שמך, עשה למען ימינה, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך,
ותמהר ותחיש לגאולנו ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו ויקים
מהרה מקרא שכתוב: "מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם" אמן ואמן: